

ber 1953, jfr. punkt 12 i vilkårene for ervervs-konsesjonen og pkt. 1 i vilkårene for reguleringskonsesjonen.

Årlige avgifter.

I ervervskonsesjonen vil en med Hovedstyret foreslå betinget årlige avgifter med kr. 0,10 pr. nat.-HK både til staten og til kommuner, jfr. pkt. 10 i de foreslåtte vilkår for denne konsesjon.

I reguleringskonsesjonen vil en med Hovedstyret foreslå betinget årlige avgifter med kr. 0,50 pr. nat.-HK til kommuner og kr. 0,10 pr. nat.-HK til staten, jfr. pkt. 3 i de foreslåtte vilkår for reguleringskonsesjonen.

Kraftavgivelse er i begge konsesjoner foreslått betinget med de vanlige sats-er, inntil 10 pst. til kommuner, og inntil 5 pst. til staten, jfr. pkt. 9 og pkt. 15 i de foreslåtte vilkår for henholdsvis ervervs- og reguleringskonsesjonen.

Sikkerhetsstillelse er i reguleringskonsesjonen foreslått betinget med et beløp på kr. 1000, jfr. pkt. 17 i de foreslåtte vilkår.

Vilkår om opphjelp av fisket er foreslått betinget i reguleringskonsesjonen i samsvar med forslaget fra Inspektøren for ferskvannsfisket, jfr. pkt. 10 i de foreslåtte vilkår for reguleringskonsesjonen.

Vilkårene er ellers de vanlige, bortsett fra at enkelte av de konsesjonsvilkår som ellers vanligvis tas inn, bl. a. om frist for påbegynnelse og fullførelse av anlegget bortfaller, da reguleringsarbeidene allerede er fullført.

Departementet vil videre anbefale fastsatt manøvreringsreglement for reguleringen i samsvar med Hovedstyrets forslag som gjeldende inntil videre.

Industridepartementet

tilrår:

1. Nord-Salten Kraftlag A/L tillates i medhold av lov nr. 16 av 14. desember 1917 å erverve fallrettigheter i Falkelva i Sagelvvassdraget i Hamarøy herred i Nordland fylke, jfr. søknad av 26. juni 1952 fra o.r.sakfører Reidar Hamsund til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.
2. Nord-Salten Kraftlag A/L tillates i medhold av lov nr. 17 av 14. desember 1917 å regulere Rekvatnet i Sagelvvassdraget i Hamarøy og overføre avløpet til Fjerdevatnet i samme vassdrag, — i det vesentlige i samsvar med søknad av 24. april

1952 fra Nordland fylkes elektrisitetskontor og dermed framlagt plan.

Tillatelsen gis på de vilkår som er tatt inn i Industridepartementets ovenfor nevnte tilråding.

3. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen og overføringen i samsvar med et i Industridepartementets ovenfor nevnte tilråding inntatt forslag som gjeldende inntil videre.

9. Kjerringøy Kraftlag A/L.

(Tillatelse til å regulere Durmålsvatnet i Kjerringøy herred i Nordland fylke.)

Kgl. resol. av 25. februar 1955.

I anledning av en søknad av 16. juli 1953 fra Kjerringøy Kraftlag A/L om tillatelse til regulering av Durmålsvatnet i Kjerringøy herred i Nordland fylke har Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet ved brev av 5. februar 1955 gitt følgende uttalelse til departementet:

«Fra Nordland fylke, Elektrisitetskontoret, er innkommet følgende søknad, datert 16. juli 1953:

«På vegne av Kjerringøy Kraftlag A/L søker vi herved om tillatelse til regulering av Durmålsvatnet i Kjerringøy i forbindelse med utbygging av fallet mellom Durmålsvatnet og Sørvatnet.

Det henvises til vedlagte beskrivelse av utbyggingen samt tegning nr. 809, 881, 2245, 2261 og 2262.

Søknaden omfatter:

Regulering av Durmålsvatnet ved senking fra nåværende vannstand kote 160,5 til kote 155,0. Reguleringen vil skje ved en ca. 125 m lang tunnel som samtidig blir driftstunnel for kraftanlegget.

Beregning av kraftøkningen ved reguleringen.

Nedbørsfeltet til Durmålsvatnet er 6,4 km² målt etter gradteigkartet. Etter Vassdragsvesenets avløpskart av 1945 kan man sette gjennomsnittlig avløp til 55 sl. pr. km². Gjennomsnittlig vannføring blir da 0,35 m³/sek. og årsavløpet ca. 11 mill. m³.

Arealet av Durmålsvatnet er ca. 2,0 km², og ved 5,5 m regulering får man et magasin på ca. 10 mill. m³ eller 91 pst. av årsavløpet. Ved dette magasin regner man med en regulert vannføring lik den gjennomsnittlige.

Midlere bruttofall blir ca. 153 m, og kraftytelsen ved en vannføring på 0,35 m³/sek. blir 715 nat.-HK.

Alminnelig lavvannføring settes til 3 sl. pr. km² tilsvarende 19 sl. fra hele feltet. Ved en fallhøyde på 153 m svarer minstevannføringen til 39 nat.-HK. Kraftøkningen som oppnås ved reguleringen blir således 676 nat.-HK.

Ulemper ved reguleringen.

Reguleringen av vatnet vil antagelig ha ugunstig innvirkning på gyteforholdene, men ulempene vil formentlig være små i forhold til de fordeler som oppnåes ved reguleringen.

Omkostningene ved reguleringen.

Omkostningene for den 125 m lange regulerings- og driftstunnel er inklusiv lukesjakt med stengeluke beregnet til ca. kr. 120 000.

Utkast til manøvreringsreglement.

Reguleringsgrensene er:

Øvre grense	160,5 m o. h.
Nedre grense	155,0 m o. h.
Reguleringshøyde	5,5 m

Reguleringsgrensene betegnes med faste og tydelige vannstandsmerker som Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen godkjenner.

Det skal ved manøvreringen has for øye at flomvassføringen ikke forhøyes. Ellers kan vannslipningen foregå etter kraftlagets behov.

Det skal påses at flomløp og tappeløp ikke hindres av is eller lignende og at reguleringsanlegget til enhver tid er i god stand. Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Dersom det forlanges, observeres og noteres regnmengder, temperatur m. v. Av protokollen sendes, om det forlanges, ved hver måneds utgang utskrift til Hovedstyret for Vassdrags- og Elektrisitetsvesenet.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger, som godtas av vedkommende departement.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglement blir å avgjøre av vedkommende departement.

Endring i reglementet kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.

Av den vedlagte beskrivelse hitsettes:

«Det installeres i første byggetrinn en turbin på 600 HK og ved full utbygging to turbiner av denne størrelse.

Tunnel.

Regulerings- og driftstunnelen legges ca. 150 m syd for elveløpet. Tunnelens lengde blir ca. 125 m med 3,5 m² tverrsnitt. I sjakt anbringes inntaksluke samt varegrind og føringer for bjelkestengsel. I nedre ende av tunnelen innstøpes rørkonus for overgang til rør av 0,6 m diameter. Det innstøpes også et spyle- og tapperør av 0,3 m diameter.

Turbinrør.

Turbinrøret får en lengde av ca. 380 m. Det utføres som stålrør av innvendig diameter 0,6 med understøttelser i 8 m avstand.

Kraftstasjonen.

Kraftstasjonen fundamenteres på jord og utføres i betong og jernbetong med maskinsalgulv på kote ca. 6,80.

I kraftstasjonen installeres i første byggetrinn en turbin på 600 HK med en generator på 500 kVA. Videre installeres en transfor-

mator av samme størrelse for opptransformering til linjespenningen 20 kV. Apparatanelaget utstyres for halvautomatisk drift.»

På Hovedstyrets forespørsel opplyser ansøkeren i brev av 8. september 1953:

«Langs Durmålsvatnets søndre bredd er det en del storstenet ur. Vi antar ikke at det skulle være noen særlig fare for utrasning ved senkning av vatnet, og en eventuell utrasning vil neppe ha noen skadevirkninger.

Langs vatnet for øvrig består terrenget av fjell i dagen, dels med et tynt jordlag, og det er her ingen rasfare.»

Reguleringsøknaden er kunngjort i Norsk lysingsblad 8. og 11. september 1953 (nr. 208 og 211) og søknaden har vært behandlet i distriktet med følgende resultat:

Kjerringøy herredstyre har behandlet saken i møte den 30. oktober 1953 og avgitt følgende uttalelse:

«Interesserte grunneiere har intet å bemerke til anbefaling av regulering. I kommunen er ikke fiskeriforeninger eller andre interesserte.

Enst. vedtak.

Reguleringsstillatelse anbefales som omsøkt i elektrisitetskontorets brev til Hovedstyret for Norges Vassdrags- og Elektrisitetsvesen av 16. juli 1953.»

Nordland fylke, Elektrisitetskontoret, har i påtegning av 5. november 1953 ikke noe å bemerke og anbefaler søknaden innvilget.

Fylkesmannen i Nordland sluttet seg til Elektrisitetskontorets anbefaling, jfr. hans ekspedisjon av 12. november 1953.

Konsulenten for ferskvannsfisket i Nord-Norge har i brev av 26. oktober 1953 avgitt slik uttalelse:

«For en tid siden hadde jeg høve til å befare vedkommende vassdrag. Durmålsvatnet ligger i fjellterreng, på den ene siden av vatnet er det en del bjørkeskog og gressvokste lier, på den andre siden av vatnet stuper fjellet temmelig bratt i vatnet, og det er her temmelig lite vegetasjon. Selve vatnet er djupt, marbakke går nær land, og større grunne områder fins ikke. Storparten av de grunne områder er steinbotn, bløtbotn ble ikke funnet under befaringen.

Arealet av Durmålsvatnet er ca. 2 km². Ved reguleringen vil det bli senket fra nåværende vannstand kote 160,5 m til kote 155. En kjenner ikke til hvor store områder av vatnet det er som blir tørrlagt ved denne senkning, men det vil neppe bli særlig store strekninger.

Det eneste fiskeslaget i vatnet er aure av meget god kvalitet. Vatnet var fisketomt, inntil for få år sia. Fisken har vanskelig for å finne gyteplasser, fordi det ikke er en eneste gytebekk som fører ned i vatnet. Det viser seg at fisken har greid forplantningen nå, og en må anta at gytingen har skjedd i utløpet av en bekk. Ved reguleringen må en anta at det blir meget vanskelig for auren å greie å finne gyteplasser, det blir derfor nødvendig å sette

ut yngel av og til, med års mellomrom. Da vatnet er så næringsfattig, og en må rekne med at den matmengde som finnes blir ytterligere redusert på grunn av senkningen, må det ikke settes store yngelmengder i vatnet.

Ved reguleringen vil elva fra Durmålsvatnet til like ovafor Sørvatnet bli omlag tørrlagt. I Sørvatnet fins laks, sjøaure og sjørøye ved siden av vanlig aure og røye. Fisken kan gyte i den nederste del av elva som blir tørrlagt, men gyteplassene her antas å være av meget liten betydning.

Reguleringen av Durmålsvatnet i Kjerringøy vil således neppe ha stor innvirkning på fiskebestanden, men det bør i kraftlagets reguleringsforpliktelser tas inn bestemmelse om at kraftlaget skal sette ut yngel eller settefisk av aure i et slikt antall, på det sted og den måte som måtte fastsettes av det departement ferskvannsfiske til enhver tid sorterer under.»

Inspektøren for ferskvannsfiske uttaler i brev av 20. november 1953:

«Da det kun dreier seg om en mindre regulering og ulemperne for fisket ikke antas å bli særlig store, vil jeg kun foreslå at det i konsesjonsvilkårene må tas inn bestemmelse om at konsesjonæren, til vedlikehold av fisket, årlig plikter å sette ut yngel eller settefisk av aure i reguleringsområdet etter nærmere pålegg fra Landbruksdepartementet (eller det departement ferskvannsfiske til enhver tid sorterer under).»

Hovedstyret skal bemerke:

Kjerringøy kraftlag A/L er et andelslag med begrenset ansvar, vekslende kapital og medlemstall.

Etter de godkjente vedtekter er kraftlagets formål ved utbygging av Undfossen (fallet mellom Durmålsvatn og Sørvatn) i Kjerringøy å skaffe elektrisk energi til Kjerringøy og en del av Sørfold.

Kjerringøy kraftlag A/L har ved kgl. resolusjon 8. mai 1952 og 23. juli 1954 fått tilsagn inntil kr. 920 000 i statsstønad til å bygge Undfossen kraftanlegg med maskininstallasjon på ca. 420 kW og ledningsnett fram til ca. 675 innbyggere i Kjerringøy i Sørfold kommuner.

Kraftanlegget ble satt i drift 20. desember 1954.

I forbindelse med utbyggingen av kraftanlegget er det søkt om tillatelse til å regulere Durmålsvatn 5,5 m ved senkning fra nåværende vannstand — angitt til kote 160,5 — til kote 155,0. Durmålsvatn er også inntaksmagasin for kraftanlegget.

Ansøkeren regner med et gjennomsnittlig avløp på 0,35 m³/sek., tilsvarende et årsavløp på 11 mill. m³. Med det i Durmålsvatnet angitte magasin på ca. 10 mill. m³ påregnes en regulert vassføring lik den gjennomsnittlige, altså 0,35 m³/sek., hvorav ca. 0,33 m³/sek. er økning ved regulering. Den tilsvarende kraftytelse i det 153 m høye bruttofall mellom

Durmålsvatn og Sørvatn er henholdsvis ca. 715 nat.-HK og ca. 676 nat.-HK. Man har ikke noe å bemerke hertil, men tar som vanlig forbehold om senere revisjon av den beregnede kraftøkning.

Skader og ulemper.

Etter det som foreligger antas det ikke å være noen særlig fare for utrasing ved senkning av vatnet. Noen skade på grunnen rundt vatnet skulle det således ikke bli. Det synes ikke å foregå noen ferdsel på eller over vatnet og heller ikke fløtning i vassdraget.

Derimot må man regne med skade på fisket, jfr. uttalelse fra Inspektøren for ferskvannsfiske.

Med en maskininstallasjon på 420 kW koster kraftanlegget ca. kr. 845 000 eller ca. kr. 2 000 pr. kW levert ved kraftstasjonens vegg. I beløpet inngår regulerings- og driftstunnele med ca. kr. 120 000.

Hovedstyret antar at betingelsene for å gi tillatelse til regulering er til stede, jfr. reguleringslovens § 8 pkt. 1, og man anbefaler sådan gitt på de i vedlagte utkast oppstilte betingelser.

Vedrørende de enkelte poster bemerkes:

Konsesjonstid, post 1.

Konsesjonen foreslås gitt for et tidsrom av 50 år, fra den dag anlegget ble satt i drift, altså fra 20. desember 1954.

Innløsning, post 2.

Staten er forbeholdt rett til å innløse anlegget i det 35. år, regnet fra 20. desember 1954.

Avgifter, post 3.

Som ved lignende reguleringer i Nord-Norge foreslår Hovedstyret avgiftene til stat og kommuner satt til lovens minimum, altså kr. 0,10 til hver.

Da Durmålsvatnet bare er ca. 2 km² skulle det ikke bli tale om godtgjørelse til staten en gang for alle etter reguleringslovens § 13.

Opphjelp av fisket, post 11.

Man har her fulgt fiskeriinspektørens forslag.

Kraftavgivelse, post 17,

er etter lovens § 12 pkt. 15 betinget med inntil 10 pst. til kommuner og inntil 5 pst. til staten.

Sikkerhetsstillelse, post 18,

for oppfyllelse av pådratte forpliktelser m. v. foreslås med et beløp på kr. 1 000.

De øvrige foreslåtte betingelser antar man ikke trenger nærmere begrunnelse.

Da anlegget allerede er satt i drift har man ikke tatt inn noen bestemmelse om frist for påbegynnelse eller fullførelse av arbeidet.

Manøvreringsreglement.

Da reguleringen foregår ved senkning og det ikke forutsettes utført noe reguleringsarbeid i utløpet av Durmålsvatn, faller angivelse av øvre reguleringsgrense bort. For øvrig har man ikke noe å bemerke til søkerens forslag. Utkast vedlegges.

Sakens dokumenter følger.

Behandlet i møte den 2. februar 1955.»

Hovedstyrets forslag til konsesjonsvilkår er sålydende:

«1.

Reguleringskonsesjonen gis for et tidsrom av 50 år regnet fra 20. desember 1954.

Reguleringskonsesjonen kan ikke overdras.

Det utførte reguleringsanlegg eller andel deri kan ikke avhendes, pantsettes eller gjøres til gjenstand for arrest eller utlegg uten i forbindelse med vannfall i samme vassdrag nedenfor anlegget.

Ved utløpet av den i reguleringskonsesjonen fastsatte tid har staten rett til å kreve avstått uten godtgjørelse reguleringsanlegget med tilliggende grunn og rettigheter og med de bygninger og andre innretninger som er oppført av hensyn til reguleringen. Hvilke bygninger og innretninger staten kan forlange avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn.

Hvis staten ikke vil overta anlegget og der heller ikke oppnås enighet om ny reguleringskonsesjon, plikter eieren etter forlangende av vedkommende regjeringsdepartement å fjerne anlegget.

Anlegget må ikke nedlegges uten statsmyndighetenes samtykke.

2.

I det 35. år etter 20. desember 1954 skal staten kunne innløse reguleringsanlegget. Benytter staten seg ikke herav skal den i det 10. år deretter ha samme adgang. Bestemmelsen om innløsning må være meldt reguleringsanleggets eier 5 år i forveien. Innløsningssummen blir å beregne under hensyn til at grunnstykker og rettigheter samt vannbygningsarbeider og hus har en verdi svarende til hva de bevislig har kostet ved ervervelsen med fradrag for amortisasjon etter en amortisasjonstid av 50 år. For annet tilbehør beregnes den tekniske verdi etter skjønn på statens bekostning.

Anlegget skal ved innløsningen være i fullt driftsmessig stand. Hvorvidt så er tilfelle

avgjøres i tilfelle av tvist ved skjønn på statens bekostning.

Konsesjonæren plikter på sin bekostning å utføre hva skjønnet i så henseende måtte bestemme.

3.

For den øking av vannkraften som ved reguleringen tilflytter eiere av vassfall eller bruk i vassdraget skal disse erlegge følgende årlige avgifter:

Til staten kr. 0,10 pr. nat.-HK.

Til de fylkes-, herreds- og bykommuner som Kongen bestemmer kr. 0,10 pr. nat.-HK.

Økingen av vannkraften beregnes på grunnlag av den øking av vassdragets lågvassføring som reguleringen antas å ville medføre ut over den vassføring som har kunnet påregnes år om annet i 350 dager av året. Ved beregningen av denne øking forutsettes det at magasinet utnyttes på en sådan måte at vassføringen i lågvassperioden blir så jevn som mulig. Hva der i hvert enkelt tilfelle skal anses som den ved reguleringen innvunne øking av vannkraften avgjøres med bindende virkning av departementet.

Plikten til å erlegge de ovenfor omhandlede avgifter inntreter etter hvert som den ved reguleringen innvunne vannkraft tas i bruk.

Avgiftene har samme pantsikkerhet som skatter på fast eiendom og kan inndrives på samme måte som disse. Etter forfall svares 6 pst. rente.

4.

Nærmere bestemmelser om betalingen av avgifter etter post 3 og kontroll med vannforbruket samt angående avgivning av kraft, jfr. post 17, skal med bindende virkning for hvert enkelt tilfelle fastsettes av vedkommende regjeringsdepartement.

5.

Til anlegg og drift skal utelukkende anvendes funksjonærer og arbeidere som har norsk innføds- eller statsborgerrett.

Vedkommende myndighet kan dog tillate unntagelser fra regelen når behovet for spesiell fagkunnskap eller øvelse eller andre avgjørende hensyn gjør det nødvendig eller særlig ønskelig.

Såfremt ikke offentlige hensyn taler derimot kan fremmede arbeidere også tillates benyttet når de har hatt fast bopel her i riket i det siste år.

For hver dag noen i strid med foranstående bestemmelser er i konsesjonærens tjeneste, erlegges til statskassen en løpende mulkt stor inntil kr. 50 — femti kroner — for hver person.

6.

Konsesjonæren skal ved bygging og drift av anlegget anvende norske varer for så vidt disse kan fås like gode, tilstrekkelig hurtig — herunder forutsatt at der er utvist all mulig aktsomhet med hensyn til tiden for bestillingen — samt til en pris som ikke med mer enn 10 pst. overstiger den pris med tillagt toll hvortil de kan erholdes fra utlandet. Er det adgang til å velge mellom forskjellige innenlandske tilbud, antas det tilbud som representerer det største innen landet fallende arbeid og produserte materialer, selv om dette tilbud er kostbarere, når bare ovennevnte prisforskjell 10 pst. — i forhold til utenlandsk vare ikke derved overstiges.

Toll og pristillegg tilsammen forutsettes dog ikke å skulle overstige 25 pst. av den utenlandske vares pris (eksklusiv toll). I tilfelle av tvist herom avgjøres spørsmålet av departementet.

Vedkommende departement kan dispensere fra regelen om bruk av norske varer, når særlige hensyn gjør det påkrevd.

For overtredelse av bestemmelsene i nærværende post erlegger konsesjonæren for hver gang etter avgjørelse av vedkommende departement en mulkt av inntil 15 — femten — pst. av verdien. Mulkten tilfaller statskassen.

7.

Forsikring tegnes fortrinsvis i norske selskaper, hvis disse byr like fordelaktige betingelser som utenlandske. Vedkommende departement kan dispensere fra denne bestemmelse hvis særlige hensyn foreligger.

8.

Arbeiderne må ikke pålegges å motta varer istedenfor penger som vederlag for arbeid eller pålegges noen forpliktelse med hensyn til innkjøp av varer (herunder dog ikke sprengstoff, verktøy og andre arbeidsmaterialer). Verktøy og andre arbeidsredskaper som utleveres arbeiderne til benyttelse kan bare kreves erstattet når de bortkastes eller ødelegges, og da bare med sin virkelige verdi, beregnet etter hva de har kostet konsesjonæren med rimelig fradrag for slitasje. Hvis konsesjonæren holder handelsbu for sine arbeidere, skal nettooverskuddet etter revidert årsregnskap anvendes til almenntilgitt øyemed for arbeiderne. Anvendelsen fastsettes etter samråd med et av arbeiderne oppnevnt utvalg som i tilfelle av tvist kan forlange saken forelagt for vedkommende departement til avgjørelse.

Konsesjonæren skal være ansvarlig for at hans kontraktører oppfyller sine forpliktelser overfor arbeiderne ved anlegget.

9.

Konsesjonæren er forpliktet til når vedkommende departement forlanger det, på den måte og på de vilkår som departementet bestemmer, å skaffe arbeiderne den til enhver tid nødvendige lægehjelp.

10.

Konsesjonæren er i fornøden utstrekning forpliktet til på rimelige vilkår og uten beregning av noen fortjeneste å skaffe arbeiderne og funksjonærene sundt og tilstrekkelig husrom etter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

Konsesjonæren er ikke uten vedkommende departements samtykke berettiget til i anledning av arbeidstvistigheter å oppsi arbeiderne fra bekvemmeligheter eller hus leid hos ham. Uenighet om hvorvidt oppsigelse skyldes arbeidstvist avgjøres med bindende virkning av departementet. Bestemmelsene i annet ledd får ikke anvendelse på leieforholdet mellom konsesjonær og arbeider når § 38 i lov om husleie av 16. juni 1939 gjelder i kommunen og leieforholdet er beskyttet gjennom oppsiingsreglene i nevnte paragraf.

11.

Til vedlikehold av fisket plikter konsesjonæren årlig å sette ut yngel eller settefisk av aure i reguleringsområdet etter nærmere bestemmelse fra vedkommende departement.

12.

Konsesjonæren er forpliktet til i den utstrekning som fylkesveistyret bestemmer å erstatte utgiftene til vedlikehold og istandsettelse av offentlige veier, bruer og kaier, hvor disse utgifter vil bli særlig øket ved anleggsarbeidet. Veier, bruer og kaier som konsesjonæren anlegger, skal stilles til fri avbenyttelse for almenheten for så vidt departementet finner at dette kan skje uten vesentlige ulemper for anlegget.

13.

Konsesjonæren er forpliktet til etter avgjørelse av vedkommende departement å erstatte vedkommende forsorgskommune dens utgifter til forsorgsunderstøttelse av de ved reguleringsanlegget ansatte arbeidere og deres familier.

14.

Konsesjonæren plikter før arbeidet påbegynnes å forelegge vedkommende departement detaljerte planer med fornødne opplysninger, beregninger og omkostningsoverslag vedkommende reguleringsanlegget, således at arbeidet ikke kan iverksettes før planene er approbert av departementet. Anlegget skal utføres på en solid måte og skal til enhver tid

holdes i fullt driftsmessig stand. Dets utførelse så vel som dets senere vedlikehold og drift undergis offentlig tilsyn. De hermed forbundne utgifter utredes av anleggets eier.

15.

Vannslipningen skal foregå overensstemmende med et reglement som Kongen på forhånd utferdiger. En norsk statsborger som vedkommende departement godtar, skal forestå manøvreringen. Ekspropriasjonsskjønn kan ikke påbegynnes før manøvreringsreglementet er fastsatt.

16.

Reguleringsanleggets eier skal etter nærmere bestemmelse av departementet utføre de hydrografiske iakttagelser som i det offentlige interesse finnes påkrevd og stille det innvunne materiale til disposisjon for det offentlige. De tillatte reguleringsgrenser betegnes ved faste og tydelige vannstandsmerker som det offentlige godkjenner.

Kopier av alle karter som konsesjonæren måtte la oppta i anledning av anlegget skal tilstilles Norges Geografiske Oppmåling med opplysning om hvordan målingene er utført.

17.

De vassfalls- og brukseiere som benytter seg av det ved reguleringen innvunne driftsvann er forpliktet til å avgi til den eller de kommuner, derunder også fylkeskommuner, som departementet bestemmer, etter hvert som utbygging skjer, inntil 10 pst. av den for hvert vassfall innvunne øking av kraften (beregnet som angitt i post 3). Staten forbeholdes rett til å erholde inntil 5 pst. av kraften.

Kraften avgis i den form hvori den produseres. Elektrisk kraft uttas etter departementets bestemmelse i kraftstasjonen eller fra fjernledningen eller fra ledningsnettet, hva enten ledningene tilhører reguleringsanleggets eier eller andre. Forårsaker kraftens uttagelse av ledningene økede utgifter, bæres disse av dem som uttar kraften, enten dette er staten eller en kommune. Avbrytelse eller innskrenkning av leveringen, som ikke skyldes vi major, streik eller lockout, må ikke skje uten departementets samtykke.

Kraften leveres etter en maksimal-pris beregnet på å dekke produksjonsomkostningene — deri innbefattet 6 pst. rente av anleggskapitalen — med tillegg av 20 pst. Hvis prisen beregnet på denne måte vil bli uforholdsmessig høy, fordi bare en mindre del av den kraft vassfallet kan gi er tatt i bruk, kan dog kraften i stedet forlanges avgitt etter en maksimalpris som svarer til den gjengse pris ved bortleie av kraft i distriktet. Maksimalprisen fastsettes ved overenskomst mellom

vedkommende departement og konsesjonæren, eller i mangel av overenskomst ved skjønn. Denne fastsettelse kan så vel av departementet som av konsesjonæren forlanges revidert hvert 5. år. Hvis eieren leier ut kraft og kraften til kommune eller stat kan uttas fra kraftledning til noen av leietagerne kan kommunen eller staten i ethvert tilfelle forlange kraften avgitt til samme pris og på samme vilkår som leierne av lignende kraftmengder under samme forhold.

Eieren har rett til å forlange et varsel av 1 år for hver gang kraft uttas. Oppsigelse av konsesjonskraft kan skje med 2 års varsel. Oppsagt kraft kan ikke senere forlanges avgitt.

Unnlater anleggets eier å levere denne kraft uten at vis major, streik eller lockout hindrer leveringen, plikter han etter departementets bestemmelse å betale en mulkt til statskassen av kr. 1 pr. dag for hver kW som urettelig ikke er levert. Det offentlige skal være berettiget til etter departementets bestemmelse å overta driften av anlegget for eierens regning og risiko såvidt nødvendig til levering av den betingede kraft.

18.

For oppfyllelsen av de forpliktelser som ved anlegget eller dets drift pådras likeoverfor andre og for overholdelsen av de i konsjonen fastsatte betingelser skal der stilles og til enhver tid opprettholdes sikkerhet for et beløp av kr. 1 000 etter nærmere bestemmelse av vedkommende regjeringsdepartement.

19.

Reguleringsanleggets eier underkaster seg de bestemmelser som til enhver tid måtte bli truffet av vedkommende departement til kontroll med overholdelsen av de oppstilte betingelser.

De med kontrollen forbunde utgifter erstattes det offentlige av reguleringsanleggets eier etter nærmere av vedkommende departement fastsatte regler.

20.

Alle heftelser som hviler på anlegget faller bort når de i henhold til reguleringskonsesjonen går over til staten.

21.

Reguleringskonsesjonen skal tinglyses i de tinglag hvor anlegget er beliggende. Vedkommende departement kan bestemme at et utdrag av konsesjonen skal tinglyses som heftelse på de eiendommer eller bruk i vassdraget for hvilke reguleringen kan medføre forpliktelser.»

Hovedstyrets forslag til manøvreringsreglement er sålydende:

«1.

Durmålsvatn kan senkes 5,5 m fra nåværende vannstand — angitt til kote 160,5 — til kote 155,0.

Reguleringsgrensen skal betegnes med fast og tydelig vannstandsmerke som godkjennes av Hovedstyret for Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

2.

Ved manøvreringen skal has for øye at vassdragets flomvassføring så vidt mulig ikke økes. Heller ikke må lågvassføringen nedenfor Sørvatn forminskes til skade for andres rettigheter. For øvrig kan vannslipningen foregå etter kraftverkets behov.

3.

Til å forestå manøvreringen antas en norsk statsborger som godtas av vedkommende departement.

4.

Det skal påses at reguleringsanlegget til enhver tid er i god stand. Det føres protokoll over manøvreringen og avleste vannstander. Videre skal observeres og noteres — om det forlanges — regnmengder og temperatur m. v. Avskrift av protokollen skal — hvis det forlanges — ved hver måneds utgang sendes til Hovedstyret for Vassdrags- og elektrisitetsvesenet.

5.

Mulig tvist om forståelsen av dette reglement blir å avgjøre av vedkommende departement.

6.

Forandringer i reglementet kan bare foretas av Kongen etter at de interesserte har hatt anledning til å uttale seg.»

Departementet skal bemerke:

Kjerringøy Kraftlag A/L er et andelslag med begrenset ansvar, vekslende kapital og medlemstall og med formål å bygge ut Undfossen (fallet mellom Durmålsvatnet og Sørvatnet) i Kjerringøy herred for å skaffe kraft til Kjerringøy og endel av Sørfold.

Kjerringøy Kraftlag A/L er ved kgl. resolusjon av 8. mai 1952 og av 23. juli 1954 gitt tilsagn om statsstønning på inntil kr. 920 000 til å bygge Undfossen kraftanlegg og ledningsnett fram til 675 innbyggere i Kjerringøy og Sørfold kommuner.

I samband med utbyggingen er det søkt om tillatelse til å regulere Durmålsvatnet ved

senking 5,5 m. Ved denne regulering regner en med å oppnå en kraftøkning i det 153 m høye bruttofall mellom Durmålsvatnet og Sørvatnet på ca. 676 nat.-HK.

Skadene og ulempene ved reguleringen antas å bli små. En regner vesentlig med noen skade på fisket i vassdraget, men ikke av særlig stort omfang.

Regulerings- og driftstunnelen er i juli 1953 kalkulert til ca. kr. 120 000.

Reguleringen er allerede gjennomført, idet kraftanlegget i Undfossen med regulering av Durmålsvatnet ble satt i ordinær drift den 20. desember 1954.

Departementet antar etter det foreliggende at vilkårene etter reguleringslovens § 8, pkt. 1 er til stede for å gi den søkte reguleringstillatelse, og vil med Hovedstyret anbefale tillatelsen gitt, og på de av Hovedstyret foreslåtte vilkår.

Til enkelte poster i vilkårene bemerkes:

Konsesjonstiden er foreslått satt til 50 år fra kraftanlegget ble satt i drift, altså fra 20. desember 1954, jfr. post 1 i vilkårene.

Innløsningsrett for staten er foreslått i det 35. år etter 20. desember 1954, jfr. vilkårenes pkt. 2.

Avgifter er foreslått satt til lovens minimumssatser, kr. 0,10 årlig pr. nat.-HK, både til staten og til kommuner, jfr. post 3 i vilkårene.

Vilkår om vedlikehold av fisket er tatt inn i samsvar med forslaget fra Fiskeriinspektøren, jfr. vilkårenes post 11.

Sikkerhetsstillelse er foreslått betinget med et beløp på kr. 1 000, jfr. vilkårenes post 18.

For øvrig er foreslått vanlige vilkår.

Departementet vil videre anbefale fastsatt manøvreringsreglement for reguleringen i samsvar med Hovedstyrets forslag som gjeldende inntil videre.

Industridepartementet

tilrådning:

1. Kjerringøy Kraftlag A/L tillates i medhold av lov om vassdragsreguleringer av 14. desember 1917 nr. 17 å foreta en regulering av Durmålsvatnet i Kjerringøy i Nordland fylke, i det vesentlige i samsvar med søknad av 16. juli 1953 og dermed framlagt plan.

Tillatelsen gis på de vilkår som er tatt inn i Industridepartementets tilrådning av 25. februar 1955.

2. Det fastsettes manøvreringsreglement for reguleringen i samsvar med et i Industridepartementets nevnte tilrådning inntatt forslag som gjeldende inntil videre.